

Ной построява олтар

Ключов стих: *"Поставям дъгата Си в облака и тя ще бъде белег на завет между Мен и земята."*
Битие 9:13

Избрани Писания:
Битие 8:20-22; 9:8-17

В знак на благодарност към Божията промисъл за избавлението, Ной построява олтар. Там той отбелязва новото начало в историята на човечеството. Потопът е прочистил деградиралата раса; оцелели са само праведният Ной и семейството му. Господ видял, "че нечестието на човека по земята се умножава и че всяка мисъл и наклонност беше постоянно само зло". (Битие 6:5) Ной направил приношение само на животни, за които се знаело, че са библейски чисти. Той е искал всичко да бъде точно както трябва, за да се върви нататък. Жертвата му донесла успокояващ аромат на Бога, който заявил: "Няма да проклинам вече земята заради човека, защото намеренията му са

зло още от младините му. Нито ще поразя вече друг път всичко живо, както направих." Битие 8:21

Приветстваме Ной за желанието на сърцето му да започне отначало. Но също така отбелязваме, че Божията оценка за човечеството е, че "въображението на човешкото сърце е зло още от младостта му". Кой не е бил тормозен или не е тормозил другите на детската площадка като дете? Кой не е ограничавал устните си да не говорят зло за другите? Малцина, ако изобщо има такива.

Дъгата демонстрира Божието знание и мъдрост, които далеч надхвърлят човешкото разбиране. "Ex nihilo" - от нищото - е термин, който често се използва в богословието, за да опише идеята, че Бог от нищото е създал вселената. Павел потвърждава това: "С вяра разбираме, че световите са били създадени с Божието слово, така че видимото не стана от видими неща". Евреи 11:3

Бог е проектирал сложността на атома – градивният елемент на нашата вселена - и всички негови варианти. Удивляваме се на дълбочината на мисълта, вложена в Сътворението. Помислете

за водата, която е от съществено значение за целия живот. Като е добавил два водородни атома към един кислороден атом, нашият Създател е направил вещество, което може да съществува в течна, газообразна и твърда форма. Ледът, твърдата форма, е по-лек от течната вода и затова плува. Въздействието на това свойство, предвидено от Бога, е, че в противен случай по-голямата част от водата на планетата би останала замръзнала целогодишно. Водата също така се събира в облаци , които, макар и да тежат милиони килограми, се носят грациозно над земята, напоявайки земята отдолу.

Докато облаците изхвърлят скъпоценния си дъжд, слънчевата светлина проблясва през него. Капките вода пречупват светлината и я разделят на различни дължини на вълните, създавайки образа на дъгата и нейните великолепни цветове. Случайност ли е това? Със сигурност не! Това е добре планиран замисъл на Всемогъщия Бог. "Познати са Богу отвекa всичките Му дела." (Деяния 15:18) Дъгата е символ на надеждата. Тяхната красота ни вдъхновява. Тя потвърждава на Ной, че Бог никога повече няма да донесе потоп, който да

унищожи земята. Бог казва: "Дъгата ще бъде в облака и Аз ще гледам на нея, за да си спомням за вечния завет между Бога и всяко живо същество от всяка плът, което е на земята." Тя е за "вечни поколения". Битие 9:16,12

Това добавя още едно ниво на значение за нас. "Ние, според Неговото обещание, очакваме ново небе и нова земя, в които обитава правда." (2 Петрово 3:13) Земята, в която обитава правдата, е земята, за която се молим всеки ден: "Да дойде Твоето царство. Да бъде Твоята воля както на небето, така и на земята." Матей 6:10